

Warszawa dn 14 09 2017

Prof. dr hab. inż. Jerzy Bajkowski
Instytut Podstaw Budowy Maszyn
Wydział Samochodów i Maszyn Roboczych
Politechniki Warszawskiej
02-524 Warszawa
Ul. Narbutta 84

RECENZJA

**osiągnięć naukowych oraz istotnej aktywności w postępowaniu habilitacyjnym
Pana dr.inż. Oleksii'a Nosko
z Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej**

1. PODSTAWA OPRACOWANIA

Podstawę opracowania prezentowanej opinii stanowi pismo Pana Dziekana Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej Prof. dr. hab. inż. Andrzeja Seweryna z dn 12. 07.2017r.

Zasadniczym źródłem informacji do realizacji recenzji są przekazane przez Pana Dziekana dokumenty habilitacyjne Kandydata w formie elektronicznej i papierowej:

1. Wniosek Habilitanta do Centralnej Komisji do Spraw Stopni i Tytułów.
2. Odpisy i tłumaczenia dyplomów
3. Autoreferat przedstawiający osiągnięcia wynikające z odpowiednich zapisów obowiązującej ustawy w języku polskim i angielskim.
4. Wykaz osiągnięć naukowo badawczych.
5. Informacje o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy z instytucjami naukowymi, stażach itp. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo badawczych zgodnie z rozporządzeniem ministra MNiSW z dn. 1.09. 2011r., w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia dr. hab. &4 oraz &5.
6. Oświadczenia współautorów prac Habilitanta.
7. Dane kontaktowe.
8. Kopie artykułów stanowiących jednotematyczny cykl publikacji.
9. Wykaz opublikowanych prac naukowych związanych ze sprawą.

2. DANE PODSTAWOWE

Krótką prezentacją sylwetki habilitanta i analiza formalna dokumentów

Dr inż. Oleksii Nosko jest absolwentem Moskiewskiego Państwowego Uniwersytetu Technicznego im. N. E. Baumana w Moskwie. Uczelnię tę ukończył w 2007 roku, zdobywając **dyplom magistra inżyniera** ze specjalizacją: Komputerowe systemy wspomagające projektowanie.

Dyplom **doktora nauk technicznych** uzyskał w tej samej uczelni wykonując pracę, której temat był następujący: **„Metoda obliczania temperatury w obszarze kontaktu par ciernych urządzeń hamulcowych maszyn do podnoszenia i transportu”**.

W dostarczonej dokumentacji znajduje się potwierdzona przez Dziekana Wydziału Mechanicznego prof. dr. hab. inż. Andrzeja Seweryna kopia oryginału dyplomu, podobnie potwierdzona kopia tłumaczenia wymienionego dyplomu przez tłumacza przysięgłego oraz również potwierdzone przez prof. dr. hab. inż. Andrzeja Seweryna zaświadczenie Nr 1/WM/2016 stwierdzające przeprowadzony proces nostryfikacji dyplomu dokonany przez Radę Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej skutkujący tym, iż uzyskany przez dr. inż. Oleksii'a Nosko dyplom doktora nauk technicznych w Moskiewskim Państwowym Uniwersytecie Technicznym im. N. E. Baumana w Moskwie uznaje się **„za równoważny z polskim dyplomem doktora nauk technicznych”**.

Do dokumentacji habilitacyjnej dołączone zostały, również potwierdzone przez Dziekana Wydziału Mechanicznego prof. dr. hab. inż. Andrzeja Seweryna, kopie oryginału dyplomu doktorskiego (w jęz. japońskim) oraz jego anglojęzyczna kopia przetłumaczona przez Prezydenta Saitama University, jaki uzyskał dr inż. Oleksii Nosko na tym Uniwersytecie wykonując pracę p.t.: **„Effect of temperature on dynamic characteristics of a pad sliding on a disc”**.

Z formalnego punktu widzenia dyplom uzyskany w Japonii, w dokumentacji habilitacyjnej należy traktować tylko informacyjnie i oczywiście z korzyścią dla Habilitanta. Nie mógł by on być jednak traktowany jako podstawa do wszczęcia postępowania habilitacyjnego, ponieważ nie został przeprowadzony proces nostryfikacji.

Bezpośrednio po uzyskaniu stopnia dr. nauk technicznych rozwój Kandydata był bardzo interesujący i przedstawiał się następująco:

01.10. 2010-20.09.2013 -stypendysta Graduate School of Science and Engineering, Saitama University w Japonii,

08.10.2013-30.08.2014 -docent na Wydziale Mechanicznym Wschodnioukraińskiego Uniwersytetu Narodowego im. Włodomyra Dala,

01.09.2014-31.08.2016 -badacz w Departament of Machine Design, KTH Royal Institute of Technology w Szwecji ,
Od 01.09.2016 -adiunkt w Katedrze Mechaniki i Informatyki Stosowanej na Wydziale Mechanicznym Politechniki Białostockiej

Wskaźniki bibliometryczne oceny Habilitanta związane z dorobkiem (wg Rozporządzenia Ministra nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego &4 pkt. 3-4 oraz &5) wynoszą:

-&4. pkt.3: **-sumaryczny impact factor** publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania : **20,324**

-&4. pkt.4: **liczba cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS) 30;** bez autocytowań **22,**

-&4. pkt.5: **indeks Hirsch'a** opublikowanych prac **według bazy Web of Science (WoS) 3,**

-&4. pkt. 6: -udział w międzynarodowych lub krajowych projektach badawczych: **3**

-punktacja MNiSW -brak danych

Zaprezentowany do oceny dorobek naukowy Kandydata z punktu widzenia metodologii naukowych –w dziedzinie Nauk Technicznych, w dyscyplinie Mechanika-tworzy spójny zbiór prac, przedstawianych wcześniej środowisku naukowemu jako analiza teoretyczna i badawczo-eksperymentalna, w zakresie wzajemnego oddziaływania temperatury i innych parametrów tarciovych na zjawisko niestabilności ruchu ciał pozostających w kontakcie.

Dorobek ten jest prezentowany jako jednotematyczny cykl publikacji pt.: **Teoretyczna i doświadczalna ocena temperatury powierzchni tarcia oraz jej wpływ na stabilność poślizgu”.**

Na ten zbiór publikacji składają się dwie prace autorskie i cztery współautorskie. **Udokumentowany, poświadczony przez współautorów, udział procentowy w pracach prezentowanych jako jednotematyczny cykl publikacji współtworzonych przez wnioskodawcę wynosi od 25 do 50 procent (średnio 37,5%).**

Niezależnie, Habilitant jest współautorem **pięciu** innych publikacji w periodykach znajdujących się na liście JCR. Jego współautorski udział w tych pracach waha się od **20 do 50 procent (średnio wynosi 34,6%).**

3. OCENA ZAPREZENTOWANEGO CYKLU PUBLIKACJI

Zagadnienia kontaktowe należą aktualnie do grupy problemów, którymi od lat fascynują się głównie matematycy, fizycy jak również znacząca grupa mechaników. Gdy zagadnienia dotyczą zjawisk tarciovych ze szczególną uwagą problemy kontaktowe są obserwowane i starannie analizowane również przez środowisko inżynierskie, które w dalszym ciągu, mimo ogromnej ilości prac jakie są od dawna publikowane z zakresu zjawisk tarciovych, oczekuje na dogłębną i możliwie zwartą syntezę bardzo dużej liczby opracowań analitycznych z tego zakresu. Mimo zaawansowanych badań zarówno teoretycznych, a także zazwyczaj cząstkowych laboratoryjnych badań eksperymentalnych ich rezultaty do rozwiązywania zagadnień inżynierskich są przydatne jedynie w ograniczonym stopniu.

Opiniowany cykl publikacji, który został przedstawiony jako zasadniczy dorobek naukowy Habilitanta, mimo że w moim przekonaniu będący próbą syntetycznego ujęcia zagadnień wzajemnego oddziaływania kilku podstawowych parametrów decydujących o charakterze pracy elementów składowych pary ciernej jest znaczącym przyczynkiem do dokładniejszego opisu szeroko rozumianych zjawisk, jakie mają miejsce na powierzchniach bezpośredniego kontaktu ślizgających się powierzchni elementów par ciernych. .

Jednocześnie jest on ważną i udaną próbą uogólnionego teoretycznego modelowania i opisu różnego rodzaju niestabilności ruchu, prędkości i temperatury oraz wzajemnego ich oddziaływania w obszarze analizowanych elementów pary ciernej, a więc zjawisk, które są niezwykle istotne dla uogólnienia teoretycznego opisu części ważnych zjawisk tarciovych.

Moja ocena spójności prezentowanego cyklu publikacji pt.: **Teoretyczna i doświadczalna ocena temperatury powierzchni tarcia oraz jej wpływ na stabilność poślizgu**”. jest bardzo wysoka. Pięć spośród sześciu zasadniczych publikacji tworzących jednolity cykl prac jest konsekwentnym rozwinięciem opisu zjawisk tarciovych, który Habilitant udoskonalał koncentrując się przede wszystkim na wzajemnym oddziaływaniu zjawisk wywoływanych zmianą temperatury i niestabilnością ruchu pary ciernej. Pierwsza z prezentowanych współautorskich prac, opublikowana tuż po obronie doktoratu w 2010 roku, jest teoretycznym rozwiązaniem zagadnienia termoplastyczności warstw równoległych stanowiących parę cierną z uwzględnieniem niestacjonarnych warunków termicznych. Jej rezultatem jest wyznaczenie przez Autorów kryteriów stabilności rozpatrywanego układu w zależności od ciepła i siły. Praca jest niejako zapowiedzią zakresu dalszych zainteresowań Kandydata. Potwierdzeniem tego jest kolejna samodzielna publikacja z 2011 r. dotycząca rozkładu ciepła w półprzestrzeni, generowanego w procesie tarcia powodowanego deformacją.

Dalszy etap prac nad precyzyjnym poznaniem zjawisk temperaturowych zachodzących w procesach tarciovych to praca opublikowana w 2012 roku będąca

teoretyczną analizą drgań zachodzących w procesach tarciovych, w której uwzględniono zagadnienia termiczne przy założeniu, iż charakterystyka tarcia przyjmuje wartości ujemne. Kolejne dwie prace z roku 2015 i 2016 są odpowiednio rozwiązaniami, które wyjaśniają powodowaną zjawiskami tarciovymi niestabilność ślizgową pary ciernej zależną od prędkości i temperatury oraz rozwiązaniem niestacjonarnego problemu przewodnictwa ciepła dwóch ślizgających się warstw w zależności od aktualnych warunków tarcia.

Ostatnia z prac (szósta), która została zaliczona do jednolitego cyklu publikacji to praca poświęcona analizie i poszukiwaniom najkorzystniejszej formy pomiaru temperatury na powierzchniach kontaktu elementów pary ciernej. Opublikowana w 2014 roku doskonale uzupełnia teoretyczne badania Habilitanta, który nie zawsze mógł dysponować wiarygodnymi danymi niezbędnymi do obliczeń numerycznych i w związku z tym musiał poszukać możliwości ich wyznaczenia w osobiście zaplanowanym i wykonanym eksperymencie badawczym. Oczywiście ten brak wspomnianych wyżej danych wynika z trudności jakie pojawiają się w procesach pomiaru wartości temperatury zwłaszcza wyznaczanej na powierzchniach współpracujących elementów pary ciernej. Za bardzo ważny element pracy Habilitanta należy uznać zarówno zamieszczoną w publikacji dyskusję dotyczącą oceny różnych metod pomiaru tego parametru na powierzchniach tarciovych jak również Jego działania badawcze, których rezultaty uznaje On za satysfakcjonujące. Mogę je ocenić w podobny sposób w przypadku, gdy są one wykorzystywane jednostkowo do obliczeń numerycznych. W moim przekonaniu zagadnienie pomiaru temperatury na powierzchniach pary ciernej pozostaje w dalszym ciągu problemem nie w pełni rozwiązany. Przyczyną takiego stwierdzenia są oprócz trudności, do których Habilitant szeroko odnosi się w pracy, a więc problemy dotyczące wyboru termopar i najkorzystniejszego ich rozmieszczenia w pobliżu źródła ciepła, także ich elektroniczna „bezwładność” co ma istotny wpływ na wyniki pomiarów oraz zachwianie rzeczywistych warunków pracy pary ciernej z chwilą wprowadzenia termopary w okolice miejsca pomiarowego. Mimo tych uwag, pracę Habilitanta dotyczącą możliwości precyzyjnego określania temperatury za pośrednictwem zaproponowanego rozwiązania uważam za jedną z najważniejszych, w całym cyklu jednorodnych publikacji.

Podsumowując stwierdzam, że zaprezentowany przez Habilitanta jednolity cykl publikacji przekonał recenzenta do wysokiej jakości jego działań naukowych, a poprzez syntetyczne opracowanie zagadnień wzajemnego wpływu temperatury, prędkości, odkształceń i innych parametrów ruchu ciał stanowiących parę cierną na niestabilność ich pracy wnosi On do dyscypliny Mechanika nowe elementy jej rozwoju.

4. OCENA POZOSTAŁEGO DOROBKU NAUKOWEGO HABILITANTA

Podstawą do oceny innych dokonań naukowych Kandydata są:

- kolejne artykuły (5), które opublikowane zostały w czasopismach znajdujących się na liście JCR,
- autorstwo monografii,
- współautorstwo trzech publikacji oraz
- współautorstwo pięciu referatów, które zostały wygłoszone na krajowych lub międzynarodowych konferencjach naukowych.

Dwa spośród pięciu współautorskich artykułów Habilitanta, opublikowanych w czasopismach znajdujących się na liście JCR, to prace dotyczące analizy zjawiska rezonansu w przekładni zębatej oraz opisu wartości temperatury na powierzchniach ciernych kompozytowych hamulców węglowych jakie stosowane są aktualnie w samolotach z uwzględnieniem przepływu ciepła do otoczenia. Pozostałe trzy to prezentacja rezultatów badań, które dotyczą procesu emisji cząstek stałych podczas pracy materiałów hamulcowych. Te trzy ostatnio wymienione prace są rezultatem realizacji projektu badawczego, w którym Habilitant uczestniczył podczas pracy w Szwecji.

Znajdująca się w dorobku Kandydata monografia poświęcona jest analizie teoretycznej wzajemnego oddziaływania temperatury będącej skutkiem współpracy elementów par ciernych, w przypadkach nieidealnego kontaktu ich powierzchni. Zaproponowano szereg modeli, które uwzględniają zarówno rodzaj kontaktu ciał, ich geometrię, niestacjonarność przewodności ciepła i inne, mające przybliżyć teoretyczny opis zjawiska różnych rodzajów tarcia suchego oraz wybór rozwiązania dla konkretnego przypadku zadania.

Wśród trzech prac, które zostały zaproponowane do oceny jako pozostały dorobek naukowy, dwie są rezultatem badań wykonywanych w ramach projektu wykonywanego w Szwecji i dotyczą emisji cząstek stałych w procesie zużywania się hamulców. Jedna z nich została opublikowana w czasopiśmie SAE International Journal of Materials and Manufacturing, druga w materiałach konferencyjnych: Europe's Braking Conference and Exhibition 2015 w Dreźnie.

Trzecia z tej grupy prac poświęcona jest zagadnieniu indukowania drgań w procesie kontaktu pary ciernej, której elementami były materiał organiczny i tarcza stalowa, została opublikowana w periodyku Acta Mechanica et Automatica.

Spośród pięciu wygłoszonych przez Habilitanta referatów na konferencjach, trzy prace pod niezmiennym tytułem zostały opublikowane w czasopismach wymienionych bezpośrednio powyżej. Dwa referaty wygłoszone na 8th Int Conference on Mechanics of Time 2011 Dependent Materials w Kanazawie oraz na International Tribology Conference w Hiroshimie dotyczyły również ściśle zagadnień kontaktowych jakie mają miejsce w procesach tarciovych.

Oceniając tzw. „pozostały” dorobek naukowy Habilitanta stwierdzam, mimo że liczba zarówno publikacji jak i wystąpień konferencyjnych Habilitanta nie jest zbyt liczna to ich wartość oceniam wysoko. Prezentacje referatów odbywały się na dobrych konferencjach tematycznych, a ich późniejsze publikacje zostały zaprezentowane w bardzo dobrych periodykach naukowych.

W moim przekonaniu przynajmniej cztery spośród tej grupy prac mogły być włączona przez Habilitanta do Jego dorobku naukowego stanowiąc z Jego zasadniczym dorobkiem jednolity cykl publikacji.

5. INNE OSIĄGNIĘCIA WG. ROZPORZĄDZENIA MINISTRA NISW Z 1.09.2011r. W SPRAWIE KRYTERIÓW OSIĄGNIĘĆ OSOBY UBIEGAJĄCEJ SIĘ O NADANIE STOPNIA DR. HABILITOWANEGO & 4. PKT.3-8 ORAZ & 5

5.1. Udział w projektach badawczych

Habilitant uczestniczył w następujących projektach badawczych **jako wykonawca**:
2010-2013 -projekt: “Effect of temperature on dynamic characteristics a pad sliding on a disc” realizowany w Saitama University (Japonia),
2012-2013 projekt: “Estimation of thermophysical and mechanical characteristics of friction materials” realizowany w Tokai material Co (Japonia),
project europejski: “50% Reduction of brake wear particulate matter” Marie Curie Action “Industry Academia Partnerships and Pathways” (

5.2. Autorstwo zrealizowanego oryginalnego osiągnięcia projektowego, konstrukcyjnego lub technologicznego

Na podstawie dostarczonych dokumentów nie jestem w stanie jednoznacznie określić wkładu Habilitanta w tej grupie działań. Kandydat bowiem dość lakonicznie przedstawił swój wkład w tym stwierdzając, iż jego osiągnięciem w tym zakresie jest:

-rozwój konstrukcji „grindable thermocouple” a więc szlifowanej termopary oraz
-rozwój konstrukcji „pin-on-disc tribometer”, a więc urządzenia umożliwiającego pomiar przemieszczenia stycznego, temperatury oraz liniowego zużycia próbki przy stabilnym spowolnionym lub oscylacyjnym poślizgu.

Niewątpliwie są to osiągnięcia, które wpływają korzystnie na działalność badawczą habilitanta. Nie zostały one jednak udokumentowane właściwie ani w autoreferacie ani dodatkowymi dokumentami, np. zgłoszeniem wniosku o patent, co w przypadku zwłaszcza termopary o której mowa byłoby możliwe.

5.3. Nagrody i wyróżnienia

Zestawienie nagród i wyróżnień podaję na podstawie danych zamieszczonych w autoreferacie Kandydata:

2007 Scholarship of the Imperial Technical School Club. –Moskiewski Państwowy Uniwersytet Techniczny im. Baumana,

2010 Scholarship of the Japanese Gouvernement – Rząd Japonii,

2014 Marie Curie Fellowship, Rebrake Project –Komisja Europejska.

5.4. Uczestnictwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach naukowych

-Członek Polskiego Towarzystwa mechaniki Teoretycznej i Stosowanej

-Członek komitetu organizacyjnego 9-th Int. Symposium on Mechanics of Materials and Structures Augustów,

-Udział w konsorcjum naukowym Brembo (Włochy)

-Redaktor techniczny periodyku „Acta Mechanica et Automatica”

5.5 Recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopismach międzynarodowych lub krajowych

Habilitant był recenzentem w następujących czasopismach:

International Journal of Heat and Mass Transfer, Elsevier ISSN 0017-9310

Tribology International, Elsevier, ISSN 0301-679X

Micromechanics, MDPI, ISSN 2072-666X

Journal of Friction and Wear, Allerton Press, ISSN 1068--3666

Advances in Mechanical Engineering, SAGE Publishing, 1687-8140

Acta Mechanica et Automatica PB. ISSN 1898-4088,

5.6. Staże naukowe odbyte w krajowych lub zagranicznych ośrodkach naukowych

-2010-2013- Saitama University w Japonii –prowadzenie badań,

2012-2013 –Tokai Material Co w Japonii –staz naukowy,

2014-2016 –prowadzenie badań w ramach Rebrake Projekt , KTH Royal Institute of Technology and Brembo S.pA2-

6. OSIĄGNIĘCIA DYDAKTYCZNE

6.1. Udział w przygotowaniu i prowadzeniu procesu dydaktycznego

Wykłady naukowe:

-„Interesting facts about dry friction” 2011-2013, “Saitama University”

-“Friction induced oscillations” 2015 –Politechnika Białostocka, Studia doktoranckie.

Wykłady prowadzone w ramach obowiązków dydaktycznych:

-„Research methodology in Machine Design” 2015-2016, KTH Royal Institute of Technology,

-“Strength of Materials I” (ERASMUS +) Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż. i mgr.,

- “Strength of Materials II” (ERASMUS +) Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż. i mgr.,
- “Engineering Mechanics” I I II (ERASMUS+) Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż. i mgr.,
- „Mechanika ogólna” -Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż.

Autorstwo programów nuczania

- „Design of Research in Mechanical Engineering” Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów doktoranckich,
- „Engineering Mechanics” Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż. i mgr.,
- „Research Methodology in Mechanical Engineering”. (ERASMUS+) Wydz. Mechaniczny PB, studenci studiów inż. i mgr.,

Mimo krótkiego stażu dydaktycznego Kandydata, jego zaangażowania głównie w pracę naukową i badawczą oraz dorobek w zakresie działań dydaktycznych oceniam pozytywnie i jako spełniający wymagania ustawy. Wypełnia go zarówno prowadzenie wykładów jak i przygotowywanie nowych treści odpowiednich przedmiotów.

7. OCENA DOROBKU ORGANIZACYJNEGO

Zazwyczaj ten rodzaj działalności Habilitanta oceniany jest poprzez pryzmat dokonań Habilitanta, na rzecz Uczelni. Oczywiście taka ocena, w omawianym przypadku, może mieć zastosowanie tylko częściowe. Dlatego, postaram się odnieść, być może subiektywnie, do sformułowania mojej opinii, w stosunku do działalności organizacyjnej dr. inż. Oleksii’a Nosko, biorąc pod uwagę Jego dotychczasowe dokonania, związane z dotychczasowymi miejscami pracy oraz do pracy w aktualnym miejscu zatrudnienia. Niewątpliwie na podstawie prezentowanego życiorysu pojawia się tu sylwetka bardzo prężnego naukowca i organizatora, działającego w sposób przemyślany i długofalowy. Zarówno odważna decyzja podjęcia pracy w Japonii, jak również kolejna, życiowa decyzja o podjęciu pracy w Szwecji, a także kolejne działania, które doprowadziły Go do takiego etapu, w Jego życiu, że aktualnie uzyskuje szansę zdobycia kolejnego stopnia naukowego w Politechnice Białostockiej, wskazują na Jego ogromny potencjał intelektualny i organizacyjny; dla zatrudniającej dr. inż. Oleksii’a Nosko Politechniki Białostockiej jest to niewątpliwie duża korzyść.

8. PODSUMOWANIE I WNIOSEK KOŃCOWY

Po starannym zapoznaniu się z przedłożonym mi do oceny jednolitym cyklem publikacji naukowych dr. inż. Oleksii’a Nosko pt.: „Teoretyczna i doświadczalna ocena temperatury powierzchni tarcia oraz jej wpływ na stabilność poślizgu”, jednoznacznie stwierdzam, iż zawiera on szereg oryginalnych wyników badań, które stanowią istotny wkład do rozwoju dyscypliny Mechanika, w szczególności do rozwoju zagadnień tribologicznych. Cały zaprezentowany ciąg prac, które Kandydat zakwalifikował do

prezentacji jako jednolity cykl prac spełnia wszystkie wymagania jakie są sprecyzowane w odpowiedniej ustawie. Pozostałe prace Habilitanta doskonale uzupełniają je i bez trudu mogłyby być włączone do zasadniczej części dorobku tworząc spójną całość.

W podsumowaniu, opierając się na przekazanej mi dokumentacji oraz po szczegółowej analizie dorobku Habilitanta jednoznacznie stwierdzam, że jest to osoba, która posiadała wyjątkowe umiejętności kompletnej pracy naukowej łącząc teorię z laboratoryjnymi badaniami eksperymentalnymi. Żałować należy, że Kandydat nie zdecydował się na przekształcenie szeregu swoich dotychczasowych dokonań na potwierdzenie badaniami inżynierskimi, które jednak są odległe od prowadzonych na maszynie tribologicznej.

W moim przekonaniu, zarówno przedstawiony mi do oceny cykl publikacji, jak i pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. inż. Oleksii'a Nosko spełniają warunki określone w Ustawie z dnia 14 marca 2003 roku o Stopniach Naukowych i Tytule Naukowym oraz o Stopniach i Tytule w Zakresie Sztuki (Dz.U. Nr 65 poz.595, zm.DZ.U. z 2005r. Nr 164, poz 1365) oraz w Rozporządzeniu Ministra Nauki i szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011r. i mogą stanowić podstawę do nadania Mu stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie Mechanika . W związku z powyższym wnoszę do Rady Wydziału Mechanicznego Politechniki Białostockiej o wszczęcie dalszych kroków w toczącym się postępowaniu.

Jerzy Bajkowski